

Preek ds. T.J. Keegstra – H.C. Zondag 27

Ps. 115: 1, 2

Ps. 115: 5

Ps. 115: 6, 7

Ps. 90: 1, 5, 8

Ps. 105: 4 en 5

Lezen: Genesis 17 : 1 - 22 en Romeinen 2 : 25 – 3 : 4

Tekst: H.C. Zondag 27

Gemeente van de Here Jezus Christus,

Weer een preek over de doop. Dat is toch wel fijn, broeders en zusters. Want door die doop heeft de HERE ons vaste grond onder onze voeten gegeven. Daarom is dit één van de belangrijkste aanvalsdoelen van de satan. Steeds opnieuw lanceert hij dwalingen om deze grond weg te vagen.

Je ziet bv. hoe veel christenen moeite krijgen met de kinderdoop. Ze vragen zich dan af of het niet beter is om - net als de Baptisten - te volstaan met hen te zegenen. Dan kunnen ze later zelf beslissen of ze wel of niet gedoopt willen worden.

Zoiets maakt deze zondag bijzonder actueel. Hij wil ons weerbaar maken. Daarom vraagt hij ons: Wat doet u met uw doop. Leeft u er uit? Herkent men u als gedoopt?

Daarover gaat het hier. Niet over de roomsen. Of over wederdopers. Over anderen dus. Maar hierover of men aan u ziet, dat u gedoopt en daarmee Gods kind bent. En of men dat aan jullie ziet, jongens en meisjes.

Ik neem hetzelfde thema als bij zondag 26: door de doop geeft de HERE ons vaste grond onder de voeten. Wat dat betekent:

1. Voor onszelf
2. Voor onze kinderen

1. Wat zijn we rijk door de doop! U herinnert het zich. De HERE heeft door die doop ons bij de hand genomen en nu laat Hij van zijn kant ons niet meer los. Stormen kunnen er over ons leven gaan. Want satan houdt niet met zijn aanvallen op. Maar in die stormen blijft de HERE zeggen, wat Hij eens door Jesaja tegen Israël zei: Ik heb u bij uw naam geroepen. U bent van Mij.

Is dat niet een wonder? Zulke lieverdjes zijn we toch niet. Net zo min als die mensen in Jesaja's dagen. Die hadden het zo verknoeid dat de HERE hen naar Babel liet deporteren. Toch belooft Hij verlossing en zegt: Vreest niet. Want je bent van Mij. Wat er daarom gebeuren mag, Ik ben bij je. Je bent kostbaar in mijn ogen, hoog geschat. Ja, Hij heeft zijn Zoon willen geven. "Hierin is de liefde", schrijft Johannes, "niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden tot een verzoening van onze zonden."

Vanwege die liefde mogen wij op de HERE rekenen. Ook als we uit zwakheid in zonden vallen. Dan moet we niet wanhopen. Nog minder blijven liggen in die zonden. Want ook dan wil Hij Dezelfde zijn: De Heilige van Israël, onze Verlosser. Dat garandeert de doop. Maar dit scheidt ook verplichtingen. We kunnen niet in de zonde blijven, omdat God toch wel genadig is. Nee, zegt Paulus in Rom. 6, u bent in Christus gedoopt. Dat is: U bent met Hem begraven door de doop in de dood. "Opdat gelijk Christus uit de doden is opgewekt door de majesteit van de Vader, zo ook wij in nieuwheid van leven zouden wandelen."

Kijk, daarover gaat het in vr. en antw. 72. Die werden opgesteld tegen de roomsen. Volgens hen heeft het doopwater goddelijke kracht in zich. Wie gedoopt wordt, krijgt de wedergeboorte. De doop bewerkt de wedergeboorte. Hij geeft die. Daarom moet een kindje dat geen levensvatbaarheid heeft, meteen gedoopt worden. Anders mist het de wedergeboorte en gaat het verloren.

Hier wordt het vertrouwen verlegd van God naar de doop. Die geeft de vergeving van zonden.

De priester hoeft het water maar over je hoofd te gieten en je hebt de vergeving. Je bent ook wedergeboren. Vandaar die valse gerustheid bij veel van onze roomse volksgenoten. Men gaat zijn gang maar en rekent er op dat het wel goed zal komen. Ik ben toch gedoopt?

Alleen, dat is niet specifiek rooms! Op dezelfde manier roemden de Joden - en ze doen het vandaag nog - in de besnijdenis. Paulus schrijft daarover in Rom. 3. Ze zeggen: We zijn besneden. Dus hebben we God mee. Dus komt het wel goed met ons. Dus, dus, dus. Kijk, zo werd en wordt het vertrouwen verlegd van God naar de besnijdenis, naar de doop. O, dat zijn belangrijke dingen. Sacramenten die God heeft ingesteld. Onderpanden van zijn goedgunstigheid en de genade jegens ons. Maar niet om op te vertrouwen. Dat is om goede nota van te nemen. Want dit verkeerde vertrouwen vindt u ook onder ons: Wat kan me gebeuren? Ik ben toch gedoopt?

Ja, we zijn gedoopt. En dat is geweldig. De HERE gaf ons daardoor vaste grond onder de voeten. Terwijl we nog zo heel vaak zijn wil weerstaan.

Als je daarop let, dan is het haast om niet te geloven. Het lijkt hoogmoed te zeggen, dat jij een kind van God bent. Velen hebben daar ook moeite mee. Ik Gods kind? Ze durven het niet te zeggen. Hun leven lang tobben ze er mee. En als ze dan zien, hoe wij uit die doop onze kracht putten, dan begrijpen ze dat niet. Men gaat ons ook verdenken van verbondsautomatisme: Ik ben gedoopt dus...

Maar dat is het niet! We geven hoog op van de doop, omdat achter die doop de HERE staat, die zegt: Ik ben de God van jou en van je kinderen. Zo heeft Hij Zich aan ons willen verbinden. Daar mogen wij op pleiten. Ook als ons geweten ons beschuldigt. Als we dan naar de HERE gaan en zeggen: Vergeeft U mij door het bloed van de Here Jezus, dan doet Hij het!

En meteen bereikt de doop zijn doel. Want, schrijft Petrus, hij "is niet alleen een aflegging van lichamelijke onreinheid" (een teken dus), maar ook "bede tot God om een goed geweten." De doop bewerkt die bede.

Door de doop dringt de Geest er bij ons op aan Vader te vragen om die vergeving. En ook om de vernieuwing van ons hart door de heilige Geest. Daarom noemt Hij hem zonder meer het bad van de wedergeboorte en van de afwassing van de zonden. Aan het beeld geeft Hij de naam van wat wordt afgebeeld.

Hij doet dat met opzet. Om bij ons in te prenten, wat Paulus schrijft in 1 Kor. 6: "Maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd in de naam van de Here Jezus en door de Geest van God."

Mag u steeds weer om vergeving vragen? Ja, zegt de Geest. Let maar op uw doop. Die is het bad van de wedergeboorte. D.i.: Zo zeker als dat water op je kwam, zo zeker wil Ik je leven vernieuwen. Hij is ook de afwassing van je zonden. Dat is: Even zeker als water je wast, even zeker zijn je zonden weg gewassen.

Zo sterk betuigt de HERE ons dat door die doop. Het is Hem ernst. Zelfs als we in ongeloof onze doop verwerpen, doet onze ontrouw Gods trouw niet te niet, zegt Rom. 3. Opdat het blijven zal: "God is waarachtig en ieder mens leugenachtig, gelijk geschreven staat: Opdat Gij gerechtvaardigd wordt in uw woorden en overwint in uw rechtsgedingen."

Ook als de hele wereld Gods genade zou verwerpen, blijft de doop bad van de wedergeboorte. Want niet ons geloof maakt hem betrouwbaar maar het Woord van God. Daarom geldt ook wat de Here Jezus zegt, dat kinderen van het Koninkrijk buiten geworpen kunnen worden.

Als ik door ongeloof Gods belofte krachteloos maak, dan word ik straks als ontrouw kind onterfd. Zo meent de HERE het met wat Hij bij de doop belooft! Dat moet ons er voor bewaren te gaan rusten in die doop. Je leeft op het randje. Maar wat kan me gebeuren? Ik ben toch gedoopt?

Wie dat doet, pleegt afgoderij met de doop. Precies als de Joden deden met de besnijdenis en de roomsen doen met de doop. Dan zegt de Catechismus: Niet de doop doet het Alleen het bloed en de Geest van Christus reinigen van de zonde.

We zijn voor 100% aangewezen op de Hem Jezus. Op zijn offer aan het kruis. En op zijn Geest die ons hart vernieuwt en ons heiligt tot de dienst van God.

De doop is één zeggen: Zie, het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt. We moeten vergeving zoeken bij Hem. En ons hart laten reinigen door zijn Geest.

Gedoopt zijn vraagt veel. Je moet met al wat je hebt en bent de FIERE dienen Met je hart, je ziel, je verstand en al je krachten. Maar wat krijg je er veel voor terug. De vergeving van je zonden en het eeuwige leven. In het paradijs van God! Dat mogen we geloven. Voor onszelf. En voor onze kinderen!

2. Dat is het tweede: Wat de doop voor onze kinderen betekent.

Want nu is er nog de vraag over de kinderdoop. Weer zo'n actuele vraag. Steeds meer mensen verwerpen die doop. De baptisten. De mensen van de evangelische richting. En van de Pinksterbeweging. En ook mensen uit reformatorische kerken.

Vaak zijn het ook mensen die met ons de Bijbel willen vasthouden. Ze moeten daarom niks hebben van dingen als abortus en euthanasie.

Maar gaat het om de kinderdoop dan zijn ze niet thuis. Kom maar met teksten, zeggen ze dan. U vindt die niet. En dat is zo. Er is geen tekst die expliciet zegt, dat de kinderen gedoopt moeten worden.

Maar dat is met meer dingen zo. Bv. met de drie-eenheid van God. De enige tekst die daarvoor als bewijs zou kunnen dienen is 1 Joh. 5:7. Maar hij ontbreekt in de oudste handschriften. Daarom is hij niet geldig. Toch geloven we dat God drie-enig is. Op grond van heel de Bijbel. Van alle teksten bij elkaar. Die laten dat samen zien.

Zo is het ook met de kinderdoop. We aanvaardden die niet om wat er in een tekst staat maar op grond van heel de Schrift. Om wat hij leert over het verbond van God. Dat doen de Baptisten niet. Zij scheuren de Bijbel uit elkaar en zeggen: Geef maar bewijzen uit het Nieuwe Testament. Maar de Schrift is een eenheid van Oud en Nieuw. Zo moeten wij haar lezen.

De baptisten zeggen: In het Oude Testament hoorde je bij het verbond als je afstamde van Abraham. God sloot met hem zijn verbond. Hoorde je bij Abraham, bij zijn geslacht, bij Israël, dan hoorde je bij het verbond.

Maar in het Nieuwe Testament is dat anders. Er is niet meer één volk. Er zijn vele volken. Dus kun je er niet meer bij horen, omdat je bij een volk hoort. Je hoort nu er bij als je gelooft. Op grond van dat geloof. Nu hebben we Gen. 17 gelezen. De HERE bevestigt daar zijn verbond met Abraham en stelt de besnijdenis in: "Dit is mijn verbond dat gij zult houden tussen Mij en u en uw nageslacht, dat bij u al wat mannelijk is besneden zal worden."

Maar intussen is er geen nageslacht. Nu ja, Ismaël. Maar van hem zegt de HERE straks: Drijf de zoon van de dienstmaagd uit. "Want door Izaäk zal men van uw nageslacht spreken."

Is dat niet vreemd? God sluit zijn verbond met Abraham en zijn nageslacht. Maar er is geen nageslacht. Het is zelfs de vraag of het komen zal. Abraham zelf twijfelt daar aan. Want hij is al 99. En Sara is al 90 jaar onvruchtbaar. Als zij nu nog een kind zullen krijgen - de HERE belooft dat opnieuw - dan moet er een wonder gebeuren.

En dat gebeurt inderdaad! Een jaar later krijgen Abraham en Sara een zoon. God vervult zijn belofte. hak wordt geboren door de belofte. Als kind van die belofte. Zo is hij kind van het verbond. Niet dus als kind van Abraham. Die kon hem niet verwekken zelfs! Nee, God gaf hak. Want Hij wilde veel kinderen. Daarom gaf Hij zijn belofte. En toen kwam hak. Dankzij die belofte. Eerst de belofte dus, dan het kind!

Dat was ook de taal van de besnijdenis. God gaf die als teken van het verbond. Een bloedig teken. Zo vaak een jongetje werd besneden vloeiende er wat bloed. Als teken hiervan dat geen van de Abrahamskinderen van zichzelf aanspraak kon maken op het verbond. Want ze waren allemaal in zonde ontvangen en geboren. Daarom moest er bloed vloeien. Zoenbloed dat de zonde zou weg wassen. Het bloed van Jezus Christus, dat reinigt van de zonde!

Daar was het de HERE om te doen toen Hij met Abraham zijn verbond sloot. Hij wilde naar de Christus toe. Abraham werd geroepen om Gods plan te dienen. Hij gaf hem ook kinderen om dat plan te dienen. Dat verlossingsplan!

Niemand die daarop aanspraak kon maken. Het was om Gods verlossende genade in Christus. Daarom was er het verbond. Daarom mochten zij kinderen zijn van dat verbond. Niet omdat Israël iets was - en vandaag ook nog iets zijn zou - in zichzelf. Maar om de Here Jezus. En dat blijft zo als God zijn gemeente gaat roepen uit alle volken. Hij had dat Abraham in Gen. 12 al beloofd. En in Gen. 17 doet Hij dat weer. De HERE noemt hem dan Abraham. Want, zegt Hij: "Gij zult de vader van een menigte volken worden."

Als God met Pinksteren naar de volken gaat, dan doet Hij wat Hij met Abraham al van plan was. Hij maakt hem de vader van veel volken. Zo kon Petrus zeggen in zijn Pinksterpreek: "Want voor u is de belofte en voor uw kinderen. Dat is blijven gelden!"

God zet met Pinksteren niet de wissel op een ander spoor. Hij blijft op het spoor van Gen. 12 en 17. En ook op het spoor van Gen. 3! Want toen beloofde Hij de Christus al. Als Verlosser niet alleen voor Israël maar voor alle Adamskinderen: Adam en zijn nageslacht.

Vanwege die oeroude belofte werd Abraham geroepen. Om die belofte mocht Israël volk zijn van God. Opdat vervuld zou worden: Adam behouden met zijn nageslacht.

Daarom is het helemaal naar de Schrift, wanneer we belijden dat de kinderen gedoopt moeten worden, zoals in het oude verbond de jongetjes werden besneden.

Onze kinderen horen er bij. Ze zijn heilig, zegt 1 Kor. 7. Niet van nature, maar uit kracht van het verbond waarin ze met ons begrepen zijn. Dat geldt omdat God dezelfde is van Gen. 3 en Gen. 17! Jullie, jongens en meisjes - jullie kleintjes en ook je broertje of zusje in de wieg of in de crèche - je bent kindertjes van de HERE. Daarom ben je gedoopt. Daarom wil de HERE ook altijd voor jullie zorgen.

Daarom zijn ook jullie gedoopt, jongelui. Dat was niet een gril van je ouders. Nee, God nam je op in zijn verbond. Dat was zijn verkiezend welbehagen. Daarom kreeg je die ouders. En toen brachten zij je in de kerk om je het stempel van de doop te laten opdrukken.

Door dat welbehagen had Hij je voor het eeuwige leven bestemd. Zo heeft Hij je voet op de kerkweg gezet. En daarmee op de weg naar het eeuwige leven.

Vandaag zeggen veel mensen, vooral jonge mensen: Die doop? Verkiezing? Dat is een keurslijf waarin ik me niet bewegen kan. De eerste stap op de weg van het kerkelijk dwangstelsel. Maar ik wil vrij zijn. En daarom: Weg met die doop. Weg met die kerk. Ik pas er voor om mijn leven lang gevangen te blijven.

Wat vergissen ze zich! Waarom heeft de HERE bij de doop op ons zijn hand gelegd? Omdat Hij ons bevrijden wilde. Want we waren gevangenen: Van de duivel, de zonde en onze eigen vlees. Toen liet Hij ons vrij kopen op Golgotha. We mogen staan in de vrijheid van de kinderen van God. Dat zegt die doop!

Houd dat vast. God heeft zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem voor ons allen overgeven. En toen heeft Hij in soevereine genade zich ook aan jullie verbonden. Je mag rekenen op vergeving en op het eeuwige leven.

Is dat vrijheidsberoving? Het is zijn verlossende greep over je leven. Je doop spreekt van de schat die onvergankelijk is.

En daar is maar één reden voor: God heeft ons lief. Ons met ons zondige hart. En met die verkeerde neigingen. Daarom gaf Hij ons aan de Here Jezus. Zelfs al voor we geboren waren. Zo liet Hij ons dopen. Om die liefde in de Here Jezus.

Begrijpt u dat? Jullie? Ik niet. Maar zo is het!

En daarom, broeders en zusters, zullen wij veel met onze kinderen bezig moeten zijn. Of zij zullen ingaan in de stad van God en in het eeuwige leven, hangt voor een groot deel af van ons. God heeft hen ons op de handen gelegd als zijn kinderen. Ze moeten door ons op zijn weg worden geleid. We moeten voor hen bidden. Hun het goede voorbeeld geven. Hen onderwijzen in de leer die behoudt.

En ook hen doen onderwijzen. Door de catechisatie. En door de school. Daarbij is echt niet het voornaamste dat hun een dosis kennis wordt bijgebracht.

Daar hebben we geen eigen scholen voor nodig. Dat kan overal. Het gaat hierom, dat ze blijven op de vaste grond die God onder hun voeten legde. Dat ze daarvan niet worden afgetrokken door ongeloofstheorieën. En dat ze straks mee kunnen bouwen aan de kerk en aan de komst van Gods rijk in heel het leven. Daarvoor zijn die scholen nodig.

Zet u er voor in dat ze blijven. Als dat nodig is - en het is nodig - ook door uw portemonnee open te doen. Door er op toe te zien dat ze gereformeerd blijven. En er voor te bidden. Vergeet nooit waar het om gaat: Dat onze kinderen met hun kinderen, als God die geven wil, zullen uitkomen bij de stad die fundamenten heeft!

We horen vandaag van gedoopte jongens en meisjes die met revolutionaire leuzen door de straten gaan. Of die aan verdovende middelen zijn verslaafd en zwelgen in de seks.

Waardoor? Vaak doordat hun ouders niet trouw waren. Nee, niet altijd. Ook ouders die waarschuwden, zien soms hun kinderen de verkeerde weg op gaan. Wat kan dat een verdriet doen! Vergeet dan nooit dat het nog het heden van de genade is. Blijf maar pleiten op de trouw van God. Of Hij verandering wil geven. Dat kan! En we zien het ook!

Waak en bid en werk. Wees ook niet bang om te zeggen: Zo en niet anders. En laat u niets te veel zijn als het gaat om het doen onderwijzen. Blijf bedenken dat alleen het beste genoeg is.

Dan mag u het verder aan de HERE overlaten. Hij is trouw. Hij voleindigt zijn werk. Hij brengt de stad met de fundamenten die Hij Zelf heeft gelegd op Golgotha. Onze voeten staan op de weg daarheen. Nog even en ze is er. En het feest begint: het bruiloftsfeest!

Amen.